

af Hestene skal være sammensat af 3 Medlemmer, i Stedet for at den tidligere var foretænkt at skulle bestaa af 2 Medlemmer. Det er en Løst, der allerede var fremme i Landsstingets Udvalg, men som man under det da foreliggende System var betænkelig ved at udføre. At der endvidere i § 8 er gaaet tilbage fra den Forhøielse af Mulkten, som blev vedtagen her i Thinget, nemlig fra 200 Kr. igjen ned til 100 Kr., hvorefter der er tilføjet „for hver Hest, det er paalagt Hesteeieren at afgive“, er ganske vist ikke nogen stor Forandring, thi hvor det Tilfælde skulde indtræde, at man efter Paagjældendes Fornuetsforhold vilde anse en Bøde af 100 Kr. for urimelig lav for den Forbydelse at undlade at afgive sin Hest, som fordres til Hæren i Krigstid, der vilde ogsaa 200 Kr. kunne kaldes en lav Bøde. Der kan meget vel tænkes det Tilfælde, at En hellere vil beholde sin Hest end afgive den til den danske Hær. Endvidere skal jeg lægge mindre Vægt paa, at der er nogen Utydelighed i Henseende til Spørgsmaalet, om Kommunalbestyrelsen ogsaa skal være berettiget til at indkjøbe Vogne paa de Betingelser, der ere angivne i § 3. Det hedder nemlig i § 10: „Vognenes Fremstilling, Udtagelse, Burdering og Erstatning.“ Disse Ord maatte være forandrede til: „deres Tilveiebringelse, Fremstilling, Burdering og Erstatning“, for at det skulde være givet, at de samme Regler skulde gjælde med Hensyn til Tilveiebringelsen af Vogne som for Tilveiebringelsen af Heste; men det turde dog kunne betegnes som lidet tvivlsomt, at jo de samme Regler skulde være gjældende. I lige Maade skal jeg ikke stærkt betone, at der er Bestemmelser i Lovforslaget, som efter de større Forandringer, som ere foregaaede i § 3, muligens nu ikke ere ganske korrekte. Jeg skal kun pege paa, at naar det i § 6 hedder, at de i § 3 nævnte Myndigheder skulle ved Valget af de Heste, som de ville lade fremstille, saa vidt muligt forbigaa Heste af særlig høi Værdi, saa vil disse Udtryk tilbage paa den Fremgangsmaade, hvorefter Andres Heste blive fremstillede til Udtagelse, men passe ikke ganske med den nye Methode, som Kommunerne kunne vælge, nemlig at indkjøbe Heste. I lige Maade var det naturligt i § 7 fra Landsstingets Side at gjøre den Forandring, at der skulde tilstaaes Godtgjørelse for Hestenes Transport tilbage, dengang Godtgjørelsen skulde tilflyde de private Eiere, der ikke vare dem, der bestemte, om Hestene skulde afgives, og som vare uskyldige i, om de bleve kasserede; men nu, da det er Sognene, der skulle udrede — ikke afgive — Hestene, er der ikke Grund til at give Erstatning for Transport og Fødring af de kasserede Heste. Dette er ved Siden af de to større Systemforandringer, der ere foregaaede, imidlertid Uetydeligheder, og jeg skal derfor forlade disse Punkter og gaa over til det Hovedpunkt, som jeg tillod mig at antyde, da jeg

tog Ordet. Det er den Forandring, der, som nævnt af den høitærede Krigsminister, er foregaaet i § 2, at dens 2det Stykke, hvilket blev indsat her i Landsstinget, saalydende: „Ved indtraadt Krigsberedskab bemyndiges Indenrigsministeren til om fornødent at foretage en overordentlig Fordeling over de Dele af Landet, hvor Udskrivningen kan iværksættes“, er udgaaet ved Behandlingen i det andet Thing. Det er en Bestemmelse, som jeg havde troet havde dengang ogsaa den høitærede Krigsministers Bisald, og en Bestemmelse, som jeg lægger megen Vægt paa. Det er jo givet, at, saaledes som Lovforslaget foreligger, har Regjeringen kun Myndighed til at foretage Udskrivning af Heste og Vogne over hele Landet efter et ligeligt Forhold; bliver det i et givet Tilfælde ikke muligt at udskrive over hele Landet, saa er der ingen Myndighed for Regjeringen til at udskrive over Dele af Landet, og derved udskrive et større Antal, end der ellers vilde affordres disse Dele; det er givet og utvivlsomt; det er yderligere i det andet Thing præciseret ved den Tilføielse, der er foretagen i § 1, nemlig „efter de i nærværende Lov fastsatte Regler“. Jeg anser det ikke for heldigt, at denne Tilføielse af Landsstinget er strøgen, thi jeg tror, at i det Tilfælde af Krigsberedskab, som i en overfsuelig Fremtid er det Sandsynlige, vil Regjeringen være ubeløstet fra at foretage Udskrivning over hele Landet. I saa Tilfælde vil altsaa Loven ikke være fyldestgjørende. Det er kun i det efter min Mening ikke rimelige Tilfælde, at der vil blive Tid til at foretage Udskrivning over hele Landet, at Loven, som den foreligger, vil være brugbar og kunne føre til Maalet. Det er en Mangel, som jeg lægger, men jeg skal slutte med at sige, at jeg for mit Vedkommende ikke tænker paa at gjøre noget Forsøg paa at faae indført Forandringer i Lovforslaget, som det foreligger, jeg vil ikke bidrage til at hafardere noget paa dette Omraade. Det er muligt, at det er rigtigst at tage, hvad man kan faae, paa Forsvarsomraadet, og naar Krigsministeren erklærer Lovforslaget for antageligt, saa agter jeg ogsaa at stemme for dets videre Fremme og dets endelige Vedtagelse, naar det ved sidste Behandling foreligger med det Indhold, som det nu har.

Jouquières: Jeg vil blot tillade mig at slutte mig til den ærede foregaaende Taler (Kiær) med Hensyn til den i § 2 foregaaende Forandring. Jeg anser dette for at være en stadelig Forandring, idet det forekommer mig temmelig rimeligt, at det Tilfælde ofte vil kunne indtræffe, at man ikke vil kunne skaffe Heste og Vogne fra alle Dele af Landet. Jeg skal imidlertid ligeledes slutte mig til den ærede foregaaende Taler deri, at jeg ikke vil lægge Loven Banstigheder i Veien ved at stille Ændringsforslag, da ogsaa jeg foretrækker at